

Hledám rým, kterým bych začal tuhle sloku
Vyrážím hledat do všech stran, ale vždycky narazím jenom na svoji vlastní stopu

Hledám přelud, fatu morganu, holku, která mi dá zapravdu
Hledám v sobě odvalu, ale většinou najdu jenom drzost
Marně hledám tvrdost, no alespoň že nemusím hledat hrdost

Hledám svoje místo, abych učinil společnosti zadost
Používám mozek, ale nenašel jsem způsob, jak přechytračit lidskou blbost
Hledám i ty největší maličkosti, ze kterých mít radost
A důkazy? Tak ty už dávno nehledám
Páč mě jenom voděj za nos
Ono bejt machr na průsery stejně nikdy nestálo za moc

Hledám trasu, po který jde se vztyčenou hlavou dojít až tam za most
Budím se tím, že něco hledám, někdy i dvakrát za noc
Hledám slova, protože moc často žádný nemám
O to častěji mívám pocit, že sám nevím, co tu ještě hledám
Říkali "Adam, to je snílek k pohledání"
Z iluzí jsou už dneska ale jenom mrtvolky k ohledání

Budí to zdání, že s každým novým dnem ubejvá chuti dalšího k vstání
A tak hledám nový výzvy, ale nacházím jenom ty k projednání
K podání, vysvětlení nebo rovnou stání
A marný jsou všechny moje snahy o odvolání
Jsem odsouzenej k doživotnímu zdí přelejzání
Neustále na cvičení, zatímco válka trvá
A každá hora je furt cestou zpátky daleko víc strmá
Hledám...

A tak zatím dál dělám, že hledám lístek, kterej nemám
Revizor to ví, ale netuší, jak rychle běhám
Hledám drobný do fotbálku a pak díru, kterou to tam fouknu
Hraju za Jamajku, dědku, kdykoliv si k tomu stoupnu
Hledám v jukeboxu muziku, která by mi kopla
Málokdy ale najdu, a tak hledám aspoň osobu s tlačítkem, kterým by to stopla

Hledám města, hesla, čísla, domy, jména na zvoncích
A po kapsách zas zbytky skéra
Na pořádněj štrůdl
Páč už si z toho všeho hledání připadám jak Google
Hledám, kde se to vlastně nacházím, zatím ale pořád žádný shledání
V hledáčku hledám cíl, ale kam zaměřím, nacházím jenom další a další věci k hledání

Když vystřelím, málokdy něco zasáhnu
A když jo, věř mi, kdybych bejval chtěl, v životě to netrefím
Snažím se v tom všem najít důvod, příčinu nebo aspoň znamení
Zatím to ale víc a víc vypadá, že to, co hledám, není vůbec tady na zemi
Anebo nevím

No a tom jediným asi nikdy nepolevím
Nezbejvá než důvěřovat svým hemisférám, i když oboum levým
Páč když se ptám, akorát si to zodpovím
Kdykoliv hledám odpověď, tak se se zlou potážu

Jsem jenom jeden z těch, co honí ztracenou nit svojí
Abych zjistil, že jsem mezitím ztratil klubko, na který jsem myslel, že ji n
avážu
Sám ve své spirále, kdo to utíká, je to čas nebo já?
Třicet let a jediný, co mám, je namále
A tak stále dál jen hledám...